

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Tdo/46/2026
Identifikačné číslo spisu:	2522010008
Dátum vydania rozhodnutia:	04.08.2026
Meno a priezvisko:	JUDr. Juraj Kliment
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2026:2522010008.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Petra Štífta a Mgr. Michala Polláka v trestnej veci obvineného R. N. pre obzvlášť závažný zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. a) Trestného zákona, prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 4. augusta 2026 v Bratislave dovolanie obvineného R. N. podané prostredníctvom jeho obhajcu JUDr. Romana Cibulku proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 9. marca 2023, sp. zn. 6To/12/2023, a takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolanie obvineného R. N. odmieta.

Odôvodnenie

Okresný súd Piešťany (ďalej tiež „okresný súd“) rozsudkom z 5. decembra 2022, sp. zn. 8T/1/2022, uznal obvineného R. N. za vinného z obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. a) Tr. zák. v znení účinnom do 30. apríla 2022 na skutkovom základe, že:

v presne nezisteného dňa si bližšie nezisteným spôsobom na doposiaľ neustálenom mieste neoprávnene a bez povolenia zadovážil drogy zvané „pervitín“ a „marihuana“, ktoré u seba neoprávnene prechovával v plastových vreckách s tlakovým uzáverom až do 20:44 hod. dňa 24.2.2021, kedy mu bola obmedzená osobná sloboda pracovníkmi F. v hypermarkete Z. na ulici O.. Z. č. XX v P. pre krádež prsteňa, pričom po ich výzve na vyloženie prsteňa vytiahol z vrečka nohavic aj tri plastové vrecká s béžovou kryštalicou látkou a celofánové vrečko so zelenou sušinou s tým, že to má drogy, ktoré boli následne zaistené povereným príslušníkom Obvodného oddelenia PZ P. pri ohliadke miesta činu dňa 24.2.2021 o 22:10 hod., pričom

- v jednom plastovom vrecku sa nachádzal béžový kryštalicý materiál s hmotnosťou 333 mg s priemernou koncentráciou účinnej látky 30,8 % hmotnostných metamfetamínu, obsahujúci 103 mg absolútneho metamfetamínu, čo zodpovedá minimálne 3 bežným jednotlivým dávkam drogy,
- v druhom plastovom vrecku sa nachádzal béžový kryštalicý materiál s hmotnosťou 2.573 mg s

priemernou koncentráciou účinnej látky 57,6 % hmotnostných metamfetamínu, obsahujúci 1.482 mg absolútneho metamfetamínu, čo zodpovedá minimálne 25 bežným jednotlivým dávkam drogy,
- v treťom plastovom vrecku sa nachádzal bežový kryštalický materiál s hmotnosťou 134 mg s priemernou koncentráciou účinnej látky 59,8 % hmotnostných metamfetamínu, obsahujúci 80 mg absolútneho metamfetamínu, čo zodpovedá minimálne 1 bežnej jednotlivej dávke drogy,
- v celofánovom vrecu sa nachádzalo konope s hmotnosťou 1.512 mg s priemernou koncentráciou účinnej látky tetrahydrokanabinolu 13,8 % hmotnostných, obsahujúce 209 mg THC, čo zodpovedá minimálne 3 bežným jednotlivým dávkam drogy,
pričom metamfetamín je v zmysle zákona NR SR č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradený do II. skupiny psychotropných látok, rastliny rodu Cannabis (konopa) sú zaradené v zmysle zákona NR SR č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do I. skupiny omamných látok na zaobchádzanie s ktorými je potrebné povolenie Ministerstva zdravotníctva SR, ktoré obžalovaný R. N. nemal,
obžalovaný R. N. sa svojho konania dopustil napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu Trnava sp. zn. 30T/151/2006 zo dňa 11.6.2007, právoplatným dňa 30.10.2007 v spojení s rozsudkom Okresného súdu Trnava sp. zn. 30T/151/2006 zo dňa 25.8.2015, právoplatným dňa 22.9.2015, bol odsúdený za zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c), písmeno d) Trestného zákona a za trestné činy lúpeže podľa § 234 odsek 1, odsek 2 písmeno b), c) Trestného zákona účinného do 31.12.2005 na úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 8 rokov, 4 mesiace a 20 dní so zaradením do II. nápravno-výchovnej skupiny.

Za to súd obvinenému uložil podľa § 172 ods. 2 Tr. zák. v znení účinnom do 30. apríla 2022, s poukazom na § 36 písm. l) Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 1, ods. 2, ods. 5 Tr. zák. s použitím per analogiam § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) rokov.

Podľa § 48 ods. 3 písm. b) Tr. zák. súd obvineného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom strázenia.

Podľa § 76 ods. 1 Tr. zák. a § 78 ods. 1 Tr. zák. súd obvinenému uložil ochranný dohľad v trvaní 2 (dva) roky.

Podľa § 77 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 51 ods. 3 písm. b) Tr. zák. súd obvinenému uložil v rámci ochranného dohľadu obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania omamných a psychotropných látok.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Tr. zák. súd obvinenému uložil ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák. súd obvinenému uložil trest prepadnutia vecí - sklenená fajka.

Podľa § 60 ods. 5 Tr. zák. sa vlastníkom prepadnutej veci stáva Slovenská republika.

Proti uvedenému rozsudku okresného súdu podal obvinený R. N. v zákonom stanovenej lehote odvolanie, o ktorom Krajský súd v Trnave (ďalej tiež „krajský súd“) uznesením z 9. marca 2023, sp. zn. 6To/12/2023, rozhodol tak, že podľa § 319 Tr. por. odvolanie obvineného zamietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej tiež „najvyšší súd“) uznesením z 12. februára 2026, sp. zn. 5 Tdo 76/2025, dovolanie obvineného podané proti uzneseniu krajského súdu z dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. h) a písm. i) Tr. por. podľa § 382 písm. c) Tr. por. odmietol.

Dňa 11. marca 2026 bolo okresnému súdu doručené vlastnoručne spísané podanie obvineného označené ako „Dovolanie“, v ktorom obvinený uplatnil dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por.

Vzhľadom na skutočnosť, že u obvineného je daný dôvod povinnej obhajoby podľa § 38 ods. 2 písm. a) Tr. por., bol mu ustanovený obhajca JUDr. Roman Cibulka, prostredníctvom ktorého podal 14. mája 2026 kvalifikované písomné dovolanie spĺňajúce všetky náležitosti predpokladané ustanoveniami § 372 a nasl. Tr. por., v ktorom uplatnil dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. a síce, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

V odôvodnení podaného dovolania obvinený v intenciách uplatneného dovolacieho dôvodu namietal porušenie zásady zákazu dvojitého pričítania, t. j. zásady ne bis in idem, a to v rovine hmotného práva. Uviedol, že okresný súd žalovaný skutok posúdil podľa § 172 ods. 2 v tom čase platného Trestného zákona, a to s prihliadnutím na predchádzajúce odsúdenie obvineného, v dôsledku čoho bola založená vyššia trestná sadzba, pričom následne z toho istého dôvodu (teda, že páchatel' bol už predtým odsúdený za zločin) došlo k zvýšeniu dolnej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu polovicu, napriek tomu, že súd nemôže tú istú skutočnosť (ktorou je v danom prípade predchádzajúce odsúdenie páchatel'a) použiť na to, aby po sprísnení právnej kvalifikácie skutkovej podstaty pre tú istú skutočnosť s poukazom na § 38 ods. 5 Tr. zák. ešte viac sprísnil trestnú sadzbu. Obvinený v tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie najvyššieho súdu, sp. zn. 3Tdo/79/2024, v ktorom najvyšší súd rozhodoval v obdobnom prípade a konštatoval porušenie zákona v ustanovení § 38 ods. 5 Tr. zák. v znení účinnom do 5. augusta 2024, a to v neprospech obvineného.

Z vyššie uvedených dôvodov obvinený navrhol, aby dovolací súd rozsudkom rozhodol tak, že podľa § 386 ods. 1 Tr. por. z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. bol uznesením krajského súdu porušený zákon v ustanovení § 38 ods. 5 Tr. zák., a to v neprospech obvineného, a aby podľa § 386 ods. 2 Tr. por. zrušil uvedené uznesenie krajského súdu, ako aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutie obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom k zmene, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad a podľa § 388 ods. 1 Tr. por. prikázal krajskému súdu, aby v potrebnom rozsahu vec znovu prejednal a rozhodol.

K dovolaniu obvineného sa vyjadrila prokurátorka Okresnej prokuratúry Piešťany (ďalej tiež „prokurátorka“) podaním z 5. júna 2026 konštatujúc nenaplnenie obvineným uplatneného dovolacieho dôvodu. Dovoláciu argumentáciu obvineného založenú na rozsudku najvyššieho súdu z 18. júna 2025, sp. zn. 3Tdo/79/2024 považovala za nedôvodnú, keďže skutkové a právne okolnosti prejednávanej veci sa podstatným spôsobom odlišujú od okolností, z ktorých dovolací súd pri prijatí právneho záveru vo veci vedenej pod sp. zn. 3Tdo/79/2024 vychádzal. Uviedla, že podstatou rozhodnutia najvyššieho súdu z 18. júna 2025, sp. zn. 3Tdo/79/2024 nebol všeobecný záver o neprípustnosti súbežnej aplikácie ustanovení § 172 ods. 2 písm. a) Tr. zák. v znení účinnom do 30. apríla 2022 a § 38 ods. 5 Tr. zák. v znení účinnom do 30. apríla 2022. Rozhodujúcim dôvodom tam prijatého právneho záveru bola skutočnosť, že v danej veci bola tá istá okolnosť, teda totožné predchádzajúce odsúdenie za drogovú trestnú činnosť, použitá jednak ako zákonný znak kvalifikovanej skutkovej podstaty a súčasne ako jediný podklad pre aplikáciu ustanovenia § 38 ods. 5 Tr. zák. Práve existencia totožnej okolnosti použitej dvakrát v neprospech páchatel'a bola dôvodom záveru o porušení § 38 ods. 1 Tr. zák. V trestnej veci obvineného R. N. takýto skutkový a právny stav nie je daný. Zo skutkovej vety rozsudku okresného súdu vyplýva, že obvinený R. N. bol pred spáchaním skutku rozsudkom Okresného súdu Trnava z 11. júna 2007, sp. zn. 30T/151/2006, právoplatným 30. októbra 2007, v spojení s rozsudkom Okresného súdu Trnava z 25. augusta 2015, sp. zn. 30T/151/2006, právoplatným 22. septembra 2015, odsúdený za zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Tr. zák. a za trestné činy lúpeže podľa § 234 ods. 1, ods. 2 písm. b), písm. c) Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005 na úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 8 rokov, 4 mesiace a 20 dní so zaradením do II. nápravno-výchovnej skupiny. Uvedený skutkový stav je podstatný, pretože vylučuje záver, že pri právnej kvalifikácii skutku a pri úprave trestnej sadzby bola použitá jedna a tá istá okolnosť. Kvalifikačný znak podľa § 172 ods. 2 písm. a) Tr. zák. v znení účinnom do 30. apríla 2022 bol v posudzovanej vec založený na tom, že obvinený R. N. bol odsúdený za drogovú trestnú činnosť. Aplikácia § 38 ods. 5 Tr. zák. však nebola založená na totožnej okolnosti, ale na skutočnosti, že obvinený R. N. sa dopustil zločinu opätovne,

pričom v jeho trestnej minulosti boli aj ďalšie právoplatné odsúdenia za zločiny, konkrétne za trestné činy lúpeže. Prokurátorka poukázala na bod 19 odôvodnenia uznesenia krajského súdu, v ktorom krajský súd uviedol, že dôvodom aplikácie § 38 ods. 5 Tr. zák. bola skutočnosť, že obvinený bol v minulosti uznaný vinným z ďalších zločinov, konkrétne z trestných činov lúpeže podľa § 234 ods. 1, ods. 2 písm. b), písm. c) Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005. Záver krajského súdu nestál na totožnej okolnosti, ktorá zakladala použitie § 172 ods. 2 písm. a) Tr. zák., ale na ďalších odsúdeniach obvineného za trestné činy lúpeže. Práve táto skutočnosť predstavuje zásadný rozdiel oproti veci vedenej na najvyššom súde pod sp. zn. 3Tdo/79/2024. V predmetnej veci totiž absentuje identita okolnosti použitej pri právnej kvalifikácii skutku a súčasne pri ukladaní trestu. Nešlo teda o situáciu, keď by jediná a tá istá okolnosť bola použitá jednak ako kvalifikačný znak skutkovej podstaty a zároveň ako dôvod pre zvýšenie dolnej hranice trestnej sadzby. V predmetnej veci aplikácia § 38 ods. 5 Tr. zák. vychádzala z iného právne významného základu, než aký bol rozhodujúci pre použitie kvalifikovanej skutkovej podstaty podľa § 172 ods. 2 písm. a) Tr. zák. Na tomto závere nič nemení ani to, že predchádzajúce odsúdenie obvineného za drogovú trestnú činnosť a jeho odsúdenie za trestné činy lúpeže boli zahrnuté v rámci jedného skoršieho rozhodnutia. Rozhodujúce nie je formálne zaradenie viacerých skutkov v jednom rozsudku, ale materiálna odlišnosť právne významných okolností. Predchádzajúce odsúdenie za drogový zločin bolo významné pre použitie kvalifikovanej skutkovej podstaty podľa § 172 ods. 2 písm. a) Tr. zák., zatiaľ čo odsúdenia za trestné činy lúpeže predstavovali samostatný dôvod pre záver o opätovnom spáchaní zločinu podľa § 38 ods. 5 Tr. zák. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti prokurátorka navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie obvineného R. N. podľa § 382 písm. c) Tr. por. na neverejnom zasadnutí odmietol.

Obvinený podané dovolanie doplnil vlastnoručne spísaným podaním zo 6. júla 2026, v ktorom poukázal na skutočnosť, že právna úprava Trestného zákona účinná od 6. augusta 2024 je pre neho priaznivejšia ako právna úprava Trestného zákona účinná v čase rozhodovania súdov nižších stupňov a preto je podľa jeho názoru potrebné v kontexte rozhodnutia Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-544/23 posúdiť podané dovolanie aj z pohľadu povinnosti aplikovať priaznivejšiu právnu úpravu, ktorá nadobudla účinnosť po rozhodnutí odvolacieho súdu.

Spisový materiál bol predložený najvyššiemu súdu na rozhodnutie o podanom dovolaní 30. júna 2026 a vec napadla na rozhodnutie do senátu 5T, ktorý podľa Rozvrhu práce Najvyššieho súdu SR na rok 2026 v tom čase účinnom rozhoduje v zložení JUDr. Juraj Kliment, JUDr. Peter Štíft a Mgr. Michal Pollák.

Po predložení veci najvyšší súd ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) predbežne preskúmal dovolanie obvineného spolu s predloženým spisovým materiálom a zistil, že dovolanie je prípustné [§ 368 ods. 2 písm. h) Tr. por.], bolo podané oprávnenou osobou [§ 369 ods. 2 písm. b) Tr. por.], po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov (§ 372 ods. 1 Tr. por.), prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonom stanovenej lehote (§ 370 ods. 1 Tr. por.), na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 3 Tr. por.) a spĺňa aj nevyhnutné obsahové náležitosti (§ 374 Tr. por.). Zároveň, ale najvyšší súd zistil, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Úvodom najvyšší súd pripomína, že dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným k náprave výslovne uvedených procesných a hmotnoprávných väd, a nie na revíziu skutkových zistení ustálených súdmi prvého a druhého stupňa, ani k preskúmvaniu nimi vykonaného dokazovania. Dovolanie má byť len skutočne výnimočným prielomom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Ťažisko dokazovania je v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, prípadne korigovať v intenciách Trestného poriadku len odvolací súd [§ 322 ods. 3 Tr. por., § 326 ods. 5 Tr. por.]. Dovolací súd nie je všeobecnou treťou inštanciou zameranou na preskúmvanie všetkých rozhodnutí súdov druhého stupňa a samotnú správnosť a úplnosť skutkových zistení nemôže posudzovať už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený eo ipso prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol podľa zásad ústnosti a bezprostrednosti v konaní o dovolaní sám vykonávať. Na objasnenie okolností prípadne potrebných na rozhodnutie o dovolaní môže dovolací súd vykonať dokazovanie len v obmedzenom rozsahu podľa §

379 ods. 2 Tr. por. Preto možnosti podania dovolania musia byť obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inštancia.

K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. najvyšší súd stabilne judikuje, že pri posudzovaní oprávnenosti tvrdenia o jeho existencii je vždy viazaný konečným skutkovým zistením, ktoré vo veci urobili sudy prvého a druhého stupňa, teda dôvodom dovolania nemôžu byť nesprávne skutkové zistenia. Dovolací súd skutkové zistenia urobené súdmi prvého a druhého stupňa nemôže ani meniť, ani dopĺňať. Inak povedané, vo vzťahu ku skutkovému stavu zistenému súdmi prvého, prípadne druhého stupňa, vyjadrenému v tzv. skutkovej vete výroku, môže obvinený v dovolaní uplatňovať len námietky právneho charakteru, nikdy nie námietky skutkové. Za skutkové sa pritom považujú tie námietky, ktoré smerujú proti skutkovým zisteniam súdov, proti rozsahu vykonaného dokazovania, prípadne proti hodnoteniu dôkazov súdmi oboch stupňov. Dovolací súd nemôže posudzovať správnosť a úplnosť skutkových zistení aj preto, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol v konaní o dovolaní sám vykonávať. Ťažisko dokazovania je v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať alebo korigovať len odvolací súd. Dovolací súd nie je možné chápať ako tretiu „odvoláciu“ inštanciu zameranú k preskúmaniu rozhodnutí súdu druhého stupňa.

V dôsledku uvedeného iba s poukazom na nesprávne skutkové zistenia alebo na nesúhlas s hodnotením vykonaných dôkazov nemožno potom vyvodzovať predmetný dovolací dôvod. Ten je totiž daný len v tých prípadoch, keď je rozhodnutie súdu založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na inom nesprávnom hmotnoprávnom posúdení. Ustanovenie § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. teda vyjadruje zásadu, že účelom dovolacieho konania je posudzovanie právnych otázok, nie posudzovanie správnosti a úplnosti zistenia skutkového stavu.

V rámci posudzovania existencie tohto dovolacieho dôvodu dovolací súd skúma, či skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní bol správne podradený (subsumovaný) pod príslušnú skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Len opačný prípad odôvodňuje naplnenie tohto dovolacieho dôvodu. Do úvahy prichádzajú alternatívy, že skutok mal byť právne kvalifikovaný ako iný trestný čin alebo, že skutok nie je trestným činom. Spomenutý dovolací dôvod napĺňa aj zistenie, že rozhodnutie je založené na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia, pričom pod nesprávnym použitím iného hmotnoprávneho ustanovenia je potrebné rozumieť napr. nedostatočné posúdenie okolností vylučujúcich protiprávnosť činu (§ 24 až § 30 Tr. zák.), premlčania trestného stíhania (§ 87 Tr. zák.), ďalej pochybenie súdu pri ukladaní úhrnného trestu, súhrnného trestu, spoločného trestu alebo ďalšieho trestu (§ 41 až § 43 Tr. zák.) ako i ukladania trestu obzvlášť nebezpečnému recidivistovi podľa § 47 ods. 2 Tr. zák.

Obvinený v intenciách dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. namietal porušenie zásady ne bis in idem upravenej v § 38 ods. 1 Tr. zák., z dôvodu, že okresný súd posúdil skutok podľa § 172 ods. 2 Tr. zák. účinného do 30. apríla 2022, a to s prihliadnutím na predchádzajúce odsúdenie obvineného, v dôsledku čoho bola založená vyššia trestná sadzba, pričom následne z toho istého dôvodu (teda, že páchatel bol už predtým odsúdený za zločin) došlo podľa § 38 ods. 5 Tr. zák. k zvýšeniu dolnej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu polovicu. Najvyšší súd nepovažuje túto námietku duplicitného pričítania identickej okolnosti (jeho predchádzajúceho odsúdenia) za dôvodnú - naplňajúcu dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por.

Podľa § 38 ods. 1 Tr. zák. na okolnosť, ktorá je zákonným znakom trestného činu, nemožno prihliadnuť ako na poľahčujúcu okolnosť, priťažujúcu okolnosť, okolnosť, ktorá podmieňuje uloženie trestu pod zákonom ustanovenú dolnú hranicu trestnej sadzby, alebo okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby.

Zo skutkovej vety rozsudku okresného súdu vyplýva, že obvinený bol pred spáchaním skutku rozsudkom Okresného súdu Trnava z 11. júna 2007, sp. zn. 30T/151/2006, právoplatným 30. októbra 2007, v spojení s rozsudkom Okresného súdu Trnava z 25. augusta 2015, sp. zn. 30T/151/2006,

právoplatným 22. septembra 2015, odsúdený za zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Tr. zák. a za trestné činy lúpeže podľa § 234 ods. 1, ods. 2 písm. b), písm. c) Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005.

Označené predchádzajúce odsúdenie za zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Tr. zák. vo výroku o vine (z pohľadu spôsobu ustálenia skutku aj jeho právnej kvalifikácie) založilo zákonný znak tzv. kvalifikovanej skutkovej podstaty podľa § 172 ods. 2 písm. a) Tr. zák. (dikcia „už bol za taký čin odsúdený“).

Vo výroku o treste okresný súd ako zákonný dôvod pre aplikáciu § 38 ods. 5 Tr. zák. (dikcia „opätovné spáchanie zločinu“), na základe ktorého pri ukladaní trestu zvyšoval dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu polovicu, nezohľadnil toto predchádzajúce odsúdenie za drogovú trestnú činnosť, ale zohľadnil skutočnosť, že predmetným rozsudkom Okresného súdu Trnava z 11. júna 2007, sp. zn. 30T/151/2006, v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave z 30. októbra 2007, sp. zn. 4To/65/2007, bol obvinený uznaný vinným aj zo spáchania trestného činu lúpeže podľa § 234 ods. 1, ods. 2 písm. b), písm. c) Tr. zák. č. 140/1961 Zb. spolupáchateľstvom podľa § 9 ods. 2 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. a trestného činu lúpeže podľa § 234 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. č. 140/1961 Zb. spolupáchateľstvom podľa § 9 ods. 2 Tr. zák. č. 140/1961 Zb.

Z uvedeného je zrejmé, že predchádzajúce odsúdenie za zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Tr. zák. bolo významné pre použitie kvalifikovanej skutkovej podstaty podľa § 172 ods. 2 písm. a) Tr. zák., zatiaľ čo odsúdenie za trestný čin lúpeže podľa § 234 ods. 1, ods. 2 písm. b), písm. c) Tr. zák. č. 140/1961 Zb. spolupáchateľstvom podľa § 9 ods. 2 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. a trestný čin lúpeže podľa § 234 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. č. 140/1961 Zb. spolupáchateľstvom podľa § 9 ods. 2 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. bolo dôvodom na postup podľa § 38 ods. 5 Tr. zák. Okresný súd a následne krajský súd preto neporušili pravidlo upravené v ustanovení § 38 ods. 1 Tr. zák., ktoré spočíva v konkurencii okolností, ktoré môžu byť súčasne zákonnými znakmi základnej skutkovej podstaty, kvalifikovanej skutkovej podstaty, ale tiež okolnosťami poľahčujúcimi, priťažujúcimi alebo okolnosťami odôvodňujúcimi použitie nižšej alebo vyššej trestnej sadzby. Skutočnosť, že tieto odsúdenia sú obsiahnuté v jednom rozhodnutí okresného súdu, je bez právneho významu.

Najvyšší súd sumarizuje, že v konkrétnom prípade súdy nezohľadnili identickú okolnosť (identické predchádzajúce odsúdenie obvineného) súčasne ako znak kvalifikovanej skutkovej podstaty, s ktorou Trestný zákon spája prísnejšiu trestnú sadzbu, a súčasne ako okolnosť, na základe ktorej obvinenému ďalej sprísňovali trest podľa § 38 ods. 5 Tr. zák., čo je v zmysle § 38 ods. 1 Tr. zák. neprípustné a zásadne zhoršujúce postavenie obvineného pri ukladaní mu trestu za predmetnú trestnú činnosť.

K námietke obvineného týkajúcej sa potreby aplikácie právnej úpravy Trestného zákona účinnej od 6. augusta 2024 v prejednávanej veci, a to v kontexte rozhodnutia Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-544/23, najvyšší súd poukazuje na skutočnosť, že s uvedenou námietkou, ktorá bola obsahom jeho predchádzajúceho dovolania z 25. novembra 2025, sa najvyšší súd vysporiadal v odôvodnení odmietajúceho uznesenia z 12. februára 2026, sp. zn. 5 Tdo 76/2025, ktoré považuje za plne vyčerpávajúce a na toto poukazuje, bez potreby zopakovania rovnakej právnej argumentácie.

Na základe vyššie uvedených skutočností dovolací súd dospel k záveru, že dovolateľom uplatnený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. nie je daný, a preto dovolanie obvineného R. N. na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, postupom podľa § 382 písm. c) Tr. por. odmietol.

Rozhodnuté bolo pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.